

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **S. A.**, nar. X
st. přísl. X
bytem v ČR X
zastoupený Mgr. Davidem Netušilem, advokátem
se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn.
OAM-00722-25/PP-2017,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika k vyjádření

1. Žalobce v podané žalobě namítal, že se dne 13. 7. 2023 dostavil k prvostupňovému správnímu orgánu, aby mu vlepil vízový štítek podle § 87y odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), osvědčující oprávněnost jeho pobytu na území do dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti o přechodný pobyt rodinného občana EU, resp. ČR podle § 15a odst. 1 písm. a), c) zákona o pobytu cizinců. Prvostupňový správní orgán ústně odmítl žalobci vylepit vízový štítek do cestovního dokladu, místo toho mu vydal potvrzení ze dne 13. 7. 2023 o tom, že dne 16. 1. 2017 podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU, ale že mu podáním této žádosti nevzniklo právo legálně pobývat na území ČR. Žalobce byl přesvědčen o nezákonnosti postupu správního rozhodnutí, proto podal ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“), jakožto k nadřízenému správnímu orgánu žádost o přijetí opatření proti nečinnosti, které spatřoval v nevydání vízového štítku dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“). Komise však žádosti žalobce nevyhověla.
2. Žalobce v žalobě dále vysvětlil, že překlenovací štítek je osvědčením dle § 154 a násl. správního řádu, tudíž nečinnostní žaloba byla podána zcela po právu a na podporu svého tvrzení poukázal na řadu správních rozhodnutí. Dále uvedl, že v ČR pobývá legálně, jelikož je rodinným příslušníkem občana EU, a to manželky a nezletilého syna. Podrobně popsal zdravotní problémy jak manželky, tak nezletilého syna, s nimiž žije ve společné domácnosti, a kteří jsou odkázáni na jeho péči. V této souvislosti opět zdůraznil, že jeho pobyt na území je legální, jelikož proti němu není vedeno řízení o vyhoštění, zároveň dosud nebylo skončeno řízení o jím podané žádosti o udělení přechodného pobytu. Rozsudky správních soudů v obdobných věcech právě kladou důraz na jednoznačnost a nespornost rodinného vztahu žadatelem s občanem EU (např. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 14. 3. 2022, č. j. 18 A 2/2022 – 36 a Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 23. 8. 2013, č. j. 5 As 121/2011 – 60), o čemž není v jeho případě pochyb. Žalobce v žalobě stručně zrekapituloval, že byť s ním byla vedena řízení o vyhoštění a o vycestování, byla již všechna ukončena bez vydání rozhodnutí spočívající v nutnosti jeho vyhoštění či vycestování a zároveň dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o jeho žádosti o udělení přechodného pobytu. Připomněl, že ode dne 13. 4. 2007, kdy spáchal trestnou činnost, již nejsou žádné poznatky o tom, že by se dopouštěl trestné činnosti.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul dosavadní skutkový děj a setrval na správnosti svého procesního postupu v dané věci. Žalovaný uvedl, že žalobce již jednou požádal o vydání osvědčení dle § 87y odst. 4 zákona o pobytu cizinců a ani této žádosti nebylo vyhověno, jelikož žalobci byla dne 24. 4. 2013 zrušena platnost povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana ČR. Navíc zdůraznil, že žádosti žalobce nelze vyhovět proto, že jeho žádosti o udělení přechodného pobytu bylo vyhověno, což doložil Předkládací zprávou k vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU formu průkazu o povolení k pobytu ze dne 31. 10. 2023.
4. Žalobce v replice ze dne 19. 12. 2023 potvrdil, že mu byla doručena výzva ze dne 12. 12. 2023, aby se dne 1. 2. 2024 dostavil k žalovanému k převzetí pobytové karty, resp. k průkazu o povolení k přechodnému pobytu. Nicméně k faktickému převzetí tohoto

průkazu dosud nedošlo, proto žalobce na žalobě trvá, jelikož jeho právo na vydání vízového štítku trvá. Odkazovanou výzvu k převzetí žalobce k replice přiložil.

II. Posouzení žaloby

5. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. žalovaný nevyjádřil nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž městský soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
6. Mezi stranami není sporný skutkový stav věci popsany výše, který odpovídá podkladům založeným ve správním spisu.
7. Městský soud se zabýval přípustností podané žaloby. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu zákona o pobytu cizinců považuje podání žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2023, č. j. 9 Azs 194/2023-40). Žalobce dané opatření dne 2. 8. 2023 podal a Komise na ní reagovala vyrozuměním ze dne 29. 8. 2023 tak, že návrh žalobce neshledala důvodným. Skutečnost, že žalobce vyčerpal bezvýsledně prostředek na ochranu proti nečinnosti v právě posuzované věci, má soud za splněnou.
8. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby, přičemž pro rozhodnutí v dané věci je zásadní posouzení otázky, zda za shora popsané skutkové situace svědčí žalovanému povinnost vydat osvědčení o oprávněnosti pobytu dle § 87y odst. 4 zákona o pobytu cizinců (viz předposlední bod rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, čj. 2 Ans 1/2009-71, č. 2114/2010 Sb. NSS, a bod [23] rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2021, čj. 5 Azs 34/2019-23).
9. Žalobce požádal o vyznačení vízového štítku podle § 87y zákona o pobytu cizinců dne 13. 7. 2023. Podle § 87y odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 1. 7. 2023: *„Rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a na území pobývá společně s občanem Evropské unie nebo se státním občanem České republiky, je oprávněn pobývat na území do a) dne nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti, jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 1 nebo 2, nebo b) dne, kdy mu bylo oznámeno rozhodnutí ministerstva o jeho žádosti, jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 3.“*
10. Podle § 87y odst. 2 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 1. 7. 2023: *„Po dobu podle odstavce 1 se pobyt rodinného příslušníka občana Evropské unie považuje za pobyt přechodný.“*
11. Podle § 87y odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 1. 7. 2023: *„Oprávnění pobývat na území podle odstavce 1 neplatí, pokud nabylo právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění, trestu vyhoštění, ukončení přechodného pobytu nebo o zrušení trvalého pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie nebo jde-li o opakovaně podanou žádost, v níž*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

nejsou uvedeny nové skutečnosti, které rodinný příslušník občana Evropské unie nemohl uplatnit v řízení o předchozí žádosti.

12. Podle § 87y odst. 4 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 1. 7. 2023: „*Oprávnění pobývat na území podle odstavce 1 ministerstvo osvědčí vízovým štítkem vyznačovaným do cestovního dokladu podle jednotného formátu stanoveného přímo použitelným předpisem Evropské unie⁵¹⁾, a to ve formě víza k pobytu nad 90 dnů s dobou platnosti odpovídající době, kdy se předpokládá skončení doby podle odstavce 1 písm. a) nebo b); to neplatí, jde-li o cizince zařazeného do informačního systému smluvních států, kterému se vydá pouze potvrzení o oprávnění k pobytu. Platnost dokladu nebo potvrzení osvědčujícího oprávnění pobývat na území zaniká dnem uvedeným v odstavci 1 písm. a) nebo b).*“
13. S ohledem na shora citované znění § 87y zákona o pobytu cizinců soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2013, č. j. 5 As 121/2011 – 60, zejména na jeho právní větu, která zní následně: „*Cizinec, který není občanem EU a hodlá v období od podání žádosti o povolení k pobytu do doby nabytí právní moci rozhodnutí o této žádosti pobývat na území ČR v souladu s § 87y zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, musí splňovat následující podmínky: 1) cizinec podal žádost o povolení k přechodnému nebo trvalému pobytu rodinného příslušníka občana EU, 2) o této žádosti dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, 3) cizinec v uvedeném období skutečně je rodinným příslušníkem občana EU, 4) cizinec v tomto období na území pobývá společně s tímto občanem EU, 5) na cizince se nesmí vztahovat pravomocné rozhodnutí o jeho správním vyhoštění, o ukončení jeho přechodného pobytu nebo o zrušení jeho trvalého pobytu a 6) nejedná se o opakovaně podanou žádost, ledaže by v ní byly uvedeny nové skutečnosti, které cizinec nemohl uplatnit v řízení o předchozí žádosti.*“
14. Městský soud ve světle citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu posoudil, zda jsou splněny podmínky ustanovení § 87y zákona o pobytu cizinců, na základě kterých by žalobci svědčilo oprávnění pobývat na území ČR dle tohoto ustanovení, a zda žalovaný měl povinnost vydat osvědčení o oprávněnosti pobytu dle § 87y odst. 4 tzv. vízovým štítkem. První podmínka, kterou je samotné podání žádosti k přechodnému pobytu, je bezpochyby splněná, když žalobce podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu dne 16. 1. 2017. Soud konstatuje, že je splněná i druhá podmínka, tj. o žádosti dosud nebylo pravomocně rozhodnuto. Podle § 169t odst. 7 písm. c) zákona o pobytu cizinců v případě vydání povolení k přechodnému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí pobytové karty nebo průkazu o povolení k pobytu. Jelikož sám žalovaný uvedl, že žalobce byl vyzván, aby se dne 1. 2. 2024 dostavil na pracoviště žalovaného za účelem pořízení biometrických údajů pro vydání průkazu o povolení k přechodnému pobytu, lze uzavřít, že ke dni vydání tohoto rozsudku k vydání rozhodnutí dosud nedošlo. Soud pro úplnost konstatuje, že dle citovaného ustanovení § 169t odst. 7 písm. c) vydáním rozhodnutí nelze rozumět vydání předkládací zprávy ze dne 31. 10. 2023 (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017 - 24, ve kterém Nejvyšší správní soud judikoval, že vydáním rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza za účelem převzetí).
15. Soud shledal, že byla rovněž naplněna třetí podmínka, tj. žalobce je rodinným příslušníkem občana EU, neboť dle § 15a odst. 1 zákona o pobytu cizinců se rodinným příslušníkem občana Evropské unie rozumí jeho manžel a dále též rodič, jde-li o občana mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje. Soud považuje za prokázanou skutečnost, a mezi účastníky řízení ani nebyla spornou, že žalobce je manželem paní E. A. a otcem

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

nezletilého S. A., jež jsou oba státními občany České republiky. Soud považuje rovněž za prokázané, a mezi účastníky řízení opět nebylo sporné, že manželka a syn žalobce jsou odkázáni na péči žalobce a sdílí společnou domácnost. Soud konstatuje, že je tak splněná i čtvrtá podmínka, tj. že žalobce na území pobývá společně s občanem EU.

16. Co se týče splnění páté podmínky, která vychází ze znění ustanovení § 87y odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tj. *že na cizince se nesmí vztahovat pravomocné rozhodnutí o jeho správním vyhoštění, o ukončení jeho přechodného pobytu nebo o zrušení jeho trvalého pobytu* [podtržení přidáno soudem], soud konstatuje, že právě tato podmínka splněna nebyla. Soudu z jeho úřední činnosti je známo, že žalovaný žalobci zrušil povolení k trvalému pobytu rozhodnutím ze dne 24. 4. 2013, č. j. OAM-2591-11/ZR-2012, neboť žalobce závažným způsobem narušil veřejný pořádek a byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 12. 2014 a bylo potvrzeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 27. 3. 2018, č. j. 10 A 12/2015-65. Přičemž kasační stížnost, jež žalobce proti tomuto rozsudku podal k Nejvyššímu správnímu soudu, Nejvyšší správní soud zamítl. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2013, č. j. OAM-2591-11/ZR-2012, jímž bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu, je tak pravomocné. Vzhledem k výše uvedenému, soud konstatuje, že žalobci nesvědčí oprávnění pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu dle ustanovení § 87y zákona o pobytu cizinců.
17. Městský soud uzavírá, že v nyní posuzované věci žalovaný neměl povinnost vydat osvědčení o oprávněnosti pobytu dle § 87y odst. 4 tzv. vízovým štítkem, žalovaný tak v dané věci nebyl a není nečinný ve smyslu ustanovení § 80 správního řádu.
18. Soud pro úplnost konstatuje, že se nejednalo o opakovaně podanou žádost o povolení k přechodnému pobytu. O žádosti žalobce ze dne 16. 1. 2017 sice žalovaný již jednou rozhodl, kdy dne 6. 8. 2019 vydal rozhodnutí, kterým byla žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu zamítnuta. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Komise rozhodnutím ze dne 30. 10. 2019, č. j. MV-125549-5/SO-2019, zamítla a potvrdila rozhodnutí žalovaného. Městský soud ovšem vydal rozsudek ze dne 24. 1. 2022, č. j. 5 A 171/2019 - 89, kterým zrušil rozhodnutí Komise a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Komise následně rozhodnutím ze dne 7. 3. 2022, č. j. MV-125549-24/SO-2019, zamítavé rozhodnutí žalovaného zrušila a věc vrátila prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení. Jak bylo již konstatováno v bodu 15. tohoto rozsudku k pravomocnému vydání rozhodnutí o povolení k přechodnému pobytu nedošlo.

III. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno, tj. nedůvodnou žalobu zamítl dle § 81 odst. 3 s. ř. s.
20. Výroky o nákladech řízení pod body II., III. rozhodnutí jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Proto bylo rozhodnuto tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal dle § 60 odst. 7 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30.01.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu